

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.146 van 3 juli 2012
in de zaak A. 189.219/VII-37.231.**

In zake :
1. Luc MATTHIJS
2. Lydie DE WITTE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Veerle Puttemans
kantoor houdend te 1800 Vilvoorde
Beethovenstraat 14-16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST,
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean Eric Sacré
kantoor houdend te 1060 Brussel
Charleroisesteenweg 138, bus 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 augustus 2008, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke regering van 29 mei 2008 waarbij het beroep van Jean-Pierre Blommaert cum suis, ingediend tegen de beslissing van het Milieucollege van 24 mei 2007 waarbij de beroepen tegen de beslissingen van het Brussels Instituut voor Milieubeheer van 25 januari 2007 houdende de aflevering van twee onderscheiden milieuvergunningen voor enerzijds het gebouw "Anciens Combattants I" en anderzijds het gebouw "Anciens Combattants II" gegrond werden verklaard en deze milieuvergunningen teniet werden gedaan, gegrond wordt verklaard, de voormelde beroepen beslissing van het Milieucollege wordt geannuleerd en de op 25 januari 2007 afgeleverde

milieuvergunningen worden bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 210.707 van 27 januari 2011 heropent de Raad van State de debatten en wordt het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat er mee gelast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Bij arrest nr. 215.404 van 29 september 2011 verwerpt de Raad van State het eerste en het derde middel, heropent hij de debatten en wordt het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat er mee gelast het onderzoek van de zaak voort te zetten.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 juni 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Veerle Puttemans, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Sacha Cloetens, die loco advocaat Jean Eric Sacré verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De feitelijke gegevens van de zaak werden weergegeven in het arrest nr. 210.707 van 27 januari 2011, waarbij de debatten worden heropend.

IV. Onderzoek van het tweede middel

Standpunt van de verzoekende partijen

4. De verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 11 van de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen (hierna : milieuvergunningsordonnantie), de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij stellen dat zich in het administratief dossier vervalste stukken bevinden en dat het bestreden besluit bijgevolg is gestoeld op "onjuiste en onvolledige informatie". Zij betogen dat de verwerende partij de door de aanvrager neergelegde stukken niet nauwkeurig heeft onderzocht en gaan in concreto uitgebreid in op de in het bestreden besluit aangehaalde argumenten waarop de verwerende partij steunt om te besluiten tot de afwezigheid van een technische en geografische uitbatingseenheid.

5. In hun memorie van wederantwoord voegen de verzoekende partijen nog toe dat een strafrechtelijke klacht niet eerder werd ingediend om proceseconomische redenen, omdat sommige vervalsingen slechts naderhand werden vastgesteld, omdat sommige stukken pas later werden toegevoegd en omdat zij lange tijd geen toegang hadden tot de originele stukken.

6. In de laatste memorie verwijzen zij nog naar de vaststelling, door

het Brussels Instituut voor Milieubeheer naar aanleiding van een plaatsbezoek van 9 februari 2010, dat er maar één ondergrondse parking is voor de twee gebouwen, met één enkele ingang.

Beoordeling

7. Het betoog van de verzoekende partijen is grotendeels gebaseerd op de overtuiging dat de motieven van de verwerende partij steunen op valse stukken. In het arrest nr. 215.404 van 29 september 2011 heeft de Raad van State reeds vastgesteld dat de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, op 22 mei 2009, heeft beslist tot buitenvervolginstelling en dat de strafrechtelijke procedure daarmee definitief is beëindigd. De stelling van de verzoekende partijen wordt niet aangenomen.

De feitelijke uiteenzetting die de verzoekende partijen in hun inleidende akte geven komt eigenlijk neer op een poging om de Raad van State de bestreden beslissing te laten overdoen. Een verder onderzoek van het middel zou de Raad van State verplichten de feitelijke toedracht van de vergunningsaanvraag te beoordelen, wat zaak is van de tot beslissen bevoegde overheid. Wanneer de Raad van State een administratieve beslissing aan de wet toetst, treedt hij immers niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die daarmee onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, met andere woorden wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de feiten niet op behoorlijke wijze werden vastgesteld noch dat de motieven kennelijk onredelijk zijn.

Voor het overige valt het middel samen met kritiek die de verzoekende partijen in het eerste middel hebben geuit ten aanzien van de stelling

in het bestreden besluit dat de twee gebouwen op geen enkele manier één geografische en technische eenheid vormen.

In het arrest nr. 215.404 van 29 september 2011 heeft de Raad van State reeds geoordeeld dat het bestreden besluit de concrete stavingsstukken opsomt om die stelling te onderschrijven en dat de verzoekende partijen niet aantonen dat het oordeel van de verwerende partij onjuist of kennelijk onredelijk is. De vaststellingen van het Brussel Instituut voor Milieubeheer waarvan sprake in de laatste memorie van de verzoekende partijen, veranderen hier niets aan.

Het tweede middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie juli tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin